

26 FEBRUARI 2017 – ACHTSTE ZONDAG DOOR HET JAAR

EERSTE LEZING

JESAJA 49, 14-15

Sion zegt: „De Heer heeft mij verlaten, mijn God heeft mij vergeten.” De Heer antwoordt: „Kan een vrouw haar zuigeling vergeten? Zou een moeder zich niet meer ontfermen over het kind van haar schoot? En ook al zou een moeder haar kind vergeten, neen, Ik vergeet u nooit!”

TWEDE LEZING

EERSTE BRIEF AAN DE KORINTIERS 4, 1-5

Broeders en zusters,

Men moet ons beschouwen als helpers van Christus, belast met het beheer van Gods geheimen. Welnu, van een beheerder wordt geëist dat hij betrouwbaar blijkt.

Mij is echter weinig gelegen aan uw oordeel, of dat van enige menselijke instantie. Ik oordeel niet eens over mijzelf. Want al ben ik mij van niets bewust, daarom ga ik nog niet vrijuit. De Heer is het die over mij oordeelt.

Oordeel dus niet voorbarig, voordat de Heer gekomen is. Hij zal wat in het duister verborgen is, aan het licht brengen, en openbaar maken wat er in de harten omgaat. Dan zal ieder van God de lof ontvangen die hem toekomt.

EVANGELIE

MATTEUS 6, 24-34

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen:

„Niemand kan twee heren dienen: hij zal de een haten en de ander liefhebben, ofwel de een aanhangen en de ander verachten. Gij kunt niet God dienen én de mammon.”

„Daarom zeg Ik u: Weest niet bezorgd voor uw leven, wat ge zult eten en wat ge zult drinken, en ook niet voor uw lichaam, wat ge zult aantrekken. Is het leven niet méér dan het voedsel en het lichaam niet méér dan de kleding? Let eens op de vogels in de lucht: ze zaaien niet en maaien niet en verzamelen niet in schuren, maar uw hemelse Vader voedt ze. Zijt gij dan niet veel méér dan zij?”

„Trouwens, wie van u is in staat met al zijn tobben aan zijn levensweg één el toe te voegen?”

„En wat maakt gij u zorgen over kleding? Kijk naar de leliën in het veld: hoe ze groeien. Ze arbeiden noch spinnen. Toch zeg Ik u: zelfs Salomo in al zijn pracht was niet gekleed als een van hen. Als God nu het veldgewas, dat er vandaag nog staat en morgen in de oven wordt geworpen, zó kleedt, hoeveel te meer dan u, kleingelovigen?”

„Maakt u dus geen zorgen over de vraag: wat zullen we eten, of wat zullen wij drinken, of wat zullen wij aantrekken? Want dat alles jagen de heidenen na. Uw hemelse Vader weet wel dat gij al deze dingen nodig hebt. Maar zoekt eerst het Koninkrijk en zijn gerechtigheid; dan zal dat alles u erbij gegeven worden.”

„Maakt u dus niet bezorgd voor de dag van morgen, want de dag van morgen zorgt voor zichzelf. Elke dag heeft genoeg aan zijn eigen leed.”

Schriftlezingen

© Katholieke Bijbelstichting
Breda, www.bijbel.net

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN A-JAAR

— Luc DEVISSCHER —

Geen en-enverhaal

EVANGELIE • „Gelukkig is de rijke die onberispelijk blijkt te zijn en niet achter het goud is aangelopen.” Een streep wijsheid uit Jezus Sirach (zie 31, :8). Ze zullen schaars wezen, dergelijke rijken, in een wereld waarin de 62 rijksten evenveel bezitten als de arme helft van de wereld. In die wereld, die van ons is, wordt de kloof tussen arm en rijk almaar dieper en breder. Volgens de hulporganisatie Oxfam escaleert de ongelijkheid tussen de armsten en de rijksten zodanig dat de drempel van het toelaatbare schaamteloos is overschreden.

De mammon of de geluivel is een allesverslindende god die voor niemand genade kent, noch voor arm noch voor rijk. Wie hem dient, moet voortdurend op jacht. Het is een weispel naar ‘heidense dingen’. Sommige daarvan zijn noodzakelijk als brood, de meeste blijken achteraf nodeloos. De God van Jezus is van een ander allooi. Hij is een hemelse Vader vol van genade. Een God die weet wat er gevegd wordt van zijn dienaren en daar ook mee zorg voor draagt. Zo kan Hij hen vrijhouden voor datgene waar het op aankomt, de koninklijke jacht naar gerechtigheid. De ware aardse zorg. Het is de enige optie die de wereldwijd gapende kloof tussen arm en rijk kan dichten. De twee herengoden – de mammon én God – dienen, is geen optie, zelfs niet beurtelings. Voor de ware leerling telt enkel de Ene.

Onze oudste zoon is uit Tanzania teruggekeerd met de wijsheid dat je in het leven niet echt veel nodig hebt. Hij had zich al danig ‘ontspuld’ vóór zijn vertrek. Het bevrijdende gevoel ontlast te zijn van het overtollige werkt voorlopig nog door. Het zet ook mij aan het denken over de dag van morgen. Wie weet er wat het leven zal brengen en is bij machte zijn eigen toekomst veilig te stellen? In de rede op de berg houdt Jezus zijn leerlingen een model voor dat aanmaant die aardse zorgen opzij te duwen en de focus te richten op het Koninkrijk en zijn gerechtigheid.

Naïef en niet doenlijk, dunkt u? De boodschap van de bergrede richt zich tot de leerlingen. Voor hen is een houding van aardse zorgeloosheid niet alledaags. Een menselijke kleingelovigheid beheerst hun doen en laten. Het vertrouwen op een hemelse Vader die voorziet in het dagelijkse brood van zijn dienaren is niet vanzelfsprekend. Toch maken voor de hemelse Vader de leerlingen van het koninkrijk wel degelijk het verschil. Ze zijn voor Hem oneindig veel meer dan een vogel in de lucht of een lelie in het veld. Ook hen voedt Hij en kleedt Hij aan voor de dag van morgen. Als de leerlingen bijgevolg zich toeleggen op de kernopdracht van de gerechtigheid, hoeven ze zich niet te laten beproeven door aardse zorgen. Geen suf gepieker dus over de dag van morgen waarvan niemand vooraf de uitkomst kent.

Kiezen we zelf ook voor het koninkrijk van de hemel? Of verkiezen we dat van de mammon? Vertrouwen we op de onverdeelde voorzienigheid van de hemelse Vader? Andermaal houdt de bergrede ons een spiegel voor die er niet om liegt. Ze maakt voor ons de contouren van de hemelse gerechtigheid zichtbaar en tastbaar.

EERSTE LEZING • In de ballingschap is God zijn volk niet vergeten. Nochtans ervaren de ballingen Babel als de meest verlaten plaats op aarde. Een godvergeten gat, waar Christus nog niet gepasseerd is, zoals ze dat in Vlaanderen zeggen. De profeet Jesaja houdt hen meer dan het tegendeel voor. God is als een vrouw en een moeder – en meer. Nooit zal Hij hen vergeten. Nooit houdt zijn ontferming over hen op.

LEZING UIT PAULUS • De Korintiërs zijn als helpers van Christus de beheerders van het eeuwige, niet van het tijdelijke. Daarin dienen ze uit te munten. De eindbalans daarover zal worden opgesteld door de Heer zelf, bij zijn terugkomst. Dan zal alles aan het licht komen en wordt ons verdiende loon uitgekeerd. Ook Paulus valt onder dat oordeel. De waarde van zijn hemelse valuta zijn nu nog niet gekend. Net zoals die van ons. Maar op de Heer kun je rekenen. Ieder ontvangt de lof van Godswege die hem of haar toekomt.

- De commentaren op de Schriftlezingen zijn op Twitter te volgen via @DevisscherLuc
- Reacties welkom via luc.devisscher@ccv.be